

omstændigheder, da den mindste Bøde, naar den, som der staaer i Lovforslaget, er 5 Rd., ellers meget ofte vilde blive at affone med Fængselsstraf, hvad man ikke anseer for rigtigt. — Til § 51 har man stillet et Par Endringsforslag, der slet ikke Andet end skulle tydeliggjøre, hvad der for Diebliffet finder Sted. Det er nemlig saaledes i Praxis, at den, der opholder sig i Udlandet, ikke betragtes som ulovlig udebleven, selv naar han udenfor Sessionstiden har havt et midlertidigt og kort Ophold her i Landet, og da Udvalget mener, at et saadant kort Ophold ikke bør bevirke, at den Paagjældende straffes som ulovlig udebleven, søger man at faae denne Bestemmelse slaaet fast i selve Lovforslaget. — De, der ere løste fra det undersaaftlige Forhold til Danmark, har man meent at maatte stille paa samme Maade som dem, der have været fraværende uden at have iagttaget den nævnte Løsning fra det undersaaftlige Forhold, idet denne Formalitet kun bruges, fordi det fordres i enkelte Lande for at opnaae visse Friheder og Rettigheder. Saasnart Vedkommende atter kommer tilbage til Landet, bør ogsaa Virkningen af Løsningsacten ophøre. Da de til Indspødsretten knyttede Rettigheder ved hans Tilstedeværelse i Landet paany træde i Kraft, bør ogsaa Forpligtelserne følge med.

§ 60, sidste Stykke, lyder saaledes: „Ingen til Forstærkningen hørende vaabenøvet Værnepligtig kan uden Krigsbestyrelsens Tilladelse ved Vilkaarbytning paatage sig Tjeneste for en uvaabenøvet Værnepligtig“. Dette har man sat ind, fordi man er i Begreb med at ordne Forstærkningen, og fordi man helst vil og ogsaa bør beholde det Mandstab der, som er vaabenøvet, hvorimod Fleertallet i Udvalget ønsker, at denne Bestemmelse skal gaae ud. Jeg beklager, at den ærede Krigsminister ikke er tilstede, maastee den ærede Justitsminister kan sige os, hvorledes hans ærede Collega stiller sig til dette Forslag; jeg antager, at han paa ingen Maade vil gaae ind herpaa. Forslaget Nr. 85 er en Følge af tidligere vedtagne Bestemmelser. Den Endring, som er foreslaaet

til § 64, vil kun sige, at man ikke i de midlertidige Bestemmelser har villet træffe en Afgjørelse af, hvad disse Borgercorps'er skulle benyttes til. Endringsforslaget har jo ikke mødt nogensomhelst Modstand, saa jeg skal ikke opholde mig videre derved. — Endelig har et enkelt æret Medlem af Udvalget, der vistnok selv vil yttre sig derom, foreslaaet, at hele § 64 skal udgaae. — Forslaget under Nr. 88 maa, saavidt jeg seer, være bortfaldet, efter som Forslaget under Nr. 20 er vedtaget. — § 66 har Udvalget ladet staae usorandret, men det vil sees af Betænkningen, at man deri har udtalt, at man anseer det for en Selvfølge, at Ministeriet vil snarest muligt søge at træffe de til Lovens Gjennemførelse nødvendige Foranstaltninger, og at alle Lovens Bestemmelser, forsaavidt det kan skee uafhængigt af disse Foranstaltninger, strax ved dens Kundgjørelse træde i Kraft.

C. B. Nyholm: Som jeg tillod mig at ansøre allerede i Lovdags, agter jeg ikke at stemme for Forslaget under Nr. 59, ligesom jeg heller ikke har deeltaget i at stille det. Ihvorvel det maa indrømmes, at den Undtagelse, hvorom der er Spørgsmaal i Forslaget under Nr. 59, forholder sig til den, hvorom der var Tale i Forslaget under Nr. 2, som den mindre til den større, og ihvorvel det kunde synes consequent, at den, som vilde indrømme den større Undtagelse, ogsaa maa indrømme den mindre, saa er dette dog ikke Tilfældet, og jeg troer, at de, som have stemt mod Forslaget under Nr. 2, ikke alene ikke behøve, men ikke engang bør stemme for Forslaget under Nr. 59. Den Betragtning, hvorpaa den Undtagelse, hvorom der var Spørgsmaal i Forslaget under Nr. 2, skulde bygges, og hvorpaa Modstanden mod Forslaget altsaa hvilede, var den, at man — det være nu med Rette eller Urette — ansaae det for at være uføreneligt med Præstegjerningen, at den Mand, som var ordineret til samme, blev kaldt til Vaaben, til umiddelbar Blodsudgydelse. Denne Betragtning kan